

عنوان مقاله:

بالایای طبیعی در ایران؛ چالش فراروی کشور در دوران برنامه هفتم توسعه

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات میان‌رشته‌ای در علوم انسانی، دوره 15، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسندگان:

محسن ابراهیمی خوسفی - استادیار سنجش از دور و GIS، گروه جغرافیا، دانشگاه یزد، یزد، ایران

فرزام پوراصغر سنگاچین - دکتری محیط زیست، گروه محیط زیست سازمان برنامه و بودجه کشور، تهران، ایران

زهره ابراهیمی خوسفی - دانشیار بیابان زدایی، گروه علوم و مهندسی محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه جیرفت، جیرفت، ایران

خلاصه مقاله:

بالایای طبیعی، رخدادهایی پیش‌بینی نشده و اجتناب‌ناپذیر هستند. توجه به این بالایا در برنامه‌های توسعه، به ویژه در برنامه هفتم توسعه، از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است. به همین دلیل، بایستی درک روشنی از اهمیت و تاثیر بالایا بر سیاست‌ها و برنامه‌های توسعه داشت تا بر مبنای آن‌ها بتوان ملاحظات بالایای طبیعی را در تمامی بخش‌های توسعه ادغام نمود. بر این اساس، در مقاله حاضر، با بهره‌گیری از روش توصیفی تحلیلی مبتنی بر گردآوری اطلاعات کتابخانه‌ای و اسناد مرتبط، برخی از مهم‌ترین بالایای طبیعی شامل زلزله، سیل، خشکسالی و طوفان‌های گردوغبار و اثرات آن‌ها مرور شده است. در ادامه، برای اینکه درک بهتری از وضعیت ایران در نقشه ریسک بالایای طبیعی در جهان ارائه شود، مقایسه تطبیقی جایگاه ایران در حوزه بالایای طبیعی با ۱۹۰ کشور دیگر با استفاده از اطلاعات شاخص جهانی اینفورم صورت پذیرفته است. بر اساس این گزارش، ایران به شدت تحت تاثیر بالایای طبیعی بوده و سالانه خسارات هنگفتی را متحمل می‌شود. بنابراین، در آستانه تدوین برنامه هفتم توسعه می‌بایست راهبردها، سیاست‌ها، برنامه‌ها و اقدامات برای کاهش آثار و پیامدهای مخاطرات طبیعی در چارچوب مدیریت ریسک بالایا برای مقابله و کاهش آثار و پیامدهای هر یک از مخاطرات طبیعی مورد توجه ویژه قرار گیرد. در این مقاله، ضمن آسیب‌شناسی مدیریت بالایای طبیعی در کشور، راهکارهایی برای کاربست در برنامه هفتم توسعه پیشنهاد شده است.

کلمات کلیدی:

مدیریت بالایای طبیعی، آسیب‌شناسی، مدیریت ریسک، راهکارها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1687094>

